

Måndag den 15de April - s. 2. (s. 1. fattas)

... belupna väggar ovilkorligen påminna oss om förfluten tid. På de annars kala väggarne se vi här och der en rik ornamentik. Då vi ha en fackman (Ahrenberg) med oss kunna vi alldeles följa med tiden och se när hvarje parti af huset är renoveradt. Så har tiden - genom den hvarje tid sådande olika smaken - tryckt sin stämpel i den hårda stenen. - Att här måtte drifvas storartade affärer kunna vi ana deraf att - såsom det påstås - hvarje dag på börsens matsal, middag intages af mer än 5,000 spekulanter. - Vår resa går så fort att det ena intrycket förjagar det andra, derföre äro vi tvungna att nu efter halfann timmes uppehåll i staden återigen sätta oss i en vaggon. Biljetterna äro köpta ända till Paris, således intet uppehåll på vägen. Endast 10 à 15 minuters uppehåll uti Bremen, Osnabrück, Münster, Düsseldorf och 1 ½ timmes vidpass uti Cöln. Ehuru det var mörkt då vi voro i Cöln, kunde jag ej underlåta att gå till den nära invid bangården liggande domen, och så majestätiska tedde sig dessa massor att jag häpnade. Här - liksom sedan dess ofta - har jag ej kunnat låta bli att med den största medömkan tänka på huru fåfänga vi menniskor dock äro som på våra byggnader slösa så ofantligt, blott för att tillfredsställa vår fåfänga och höra ett beundradens häpnad utrop. Dessa byggnader äro fullkomligt hvad vår Frälsare sade "utvändigt kortmenade och invändigt fyllda af de dödas ben". Jag vill ej förkasta allt detta, ty det hörer ju oss till att söka nå det sköna och goda i alla våra företag, och att detta på visst sätt här har skett - är obestriddigt. Nåväl - i Cöln tänker jag på återvägen stanna en dag. Ifrån Cöln foro vi genom natten, förbi och igenom Aachen, Lüttich, Namur, St Quentin och Compiègne till Paris. Wi sofvo alla hela vägen med undantag af tvenne stationer der tullarne passerades och visitationer skedde. Öfverallt voro visitationerna mycket liberala utom i Frankrike der vi gingo igenom icke mindre än tre skärseldar, deraf två uti Paris. Fransoserna snokade riktigt girigt efter att få något. För mig lyckades det dock att lurendreja en låda cigarrer hvilka uti Köpenhamn såldes till godt pris. Men lika lyckligt gick det ej för alla, så fick t.ex. en betala för 1 ½ kardus vapen och 5 bunter Tollanders papyrosser 12 franc 60 centim. En annan som hade en ostkant och en fläskbit af en knytnäfves storlek måddes ut med 80 centim o.s.v. - Ja och nu var det att anskaffa rum. Wi kommo hit den 6te April kl. 10 f.m., men då jag ej kunde uthärda de rum som Ahrenberg bestyrde oss, flyttades första gången om söndag e.m., andra gången måndag afton och nu först har jag ett någotsånär drägligt kvarter eller t.o.m. bra är det, - men smakar det så kostar det ack - 90 franc i månaden för rum, säng, städning och stöfvel putsning. Härtills har jag ätit här och der hur det passat, men för par dagar sedan följde jag med en Nordström & Wright till ett ställe nära expositionen hvarest man dejeunerar för 1:40 och igår ackorderade jag dinér på ett ställe der våra fröknar (glasmålarne Petterson & Nordberg) äta - för 2 fr. pr. dinér hvilket allt äro ganska medelmåttliga priser här. -

På expositionen har jag arbetat par tre dagar der jag haft öfversigt och ledning af några snickeri arbeten. Det är glädjande att nämna det jag tyckes ha liksom fides hos herrarne. Den 10de var jag först i tillfälle att få reda på Aspelius, de voro begge mycket vänliga och doctorn har haft godheten låfva mig sin tjenst vid besök af orgelbyggerier här. I går var han med mig till ett Conservatorium och besåg muséet der. Fru A. sade sig ha nöje af att göra bek. med Minnas fästman; frågade huru länge herrskapet varit förlåfvade och efter att ha hört det sade hon "se på den Minna som var så oskyldig och tyst i Wasa". Nu borde jag berätta något om Paris, men sannerligen jag nu kan det. Härifrån vore mycket att förtälja eller och rakt intet. Det är trefligare och bättre att sedan jag hemkommer tala om alla dessa ståtliga palats, trädgårdar, fontainer, kyrkor med toma (såsom det tyckes) ceremonier och sköna musik, om bazarer och handelsmagasiner, om rörelsen på gatorna, om söndagens firande m.m.m.m. - Huru allt på expositionen skall bli färdigt till den 1sta Maj är ännu för de flesta en gåta, Japaneser, Chineser och Engelsmän ha det nästan färdigt, men ej så de alldrafleste andra.

Utomordentligt praktfullt kommer det att bli, och fabulöst måste det kosta. Jemförelsevis tycker jag det är litet arbetare der och ändock hvimlar Paris af arbetslöst folk. - Will man se något här så äro vägarna att gå så ofantligt långa och ännu har ingen dag förgått utan att jag varit trött och matt som en trasa, derfore har också skrifvandet till Dig mitt hjertelilla gull dag för dag blifvit uppskjutet. Tro dock ej att acku ej ihågkommit sin älskling. Outsägligt ljuft hade dock varit att ha Dig här med, mycket hade då synts annorlunda. - Nu måste jag väl åter sluta för att efter dejeuneren gå till utställn. ty de tyckas nu vilja ha mig der med ens ehuru de ge låf åt de andra att gå bort och vara borta. Färväl min dyra, dyra, kära älskade egen lilla Minna. Jag sluter Dig af allt mitt hjerta till mitt bröst, i min famn, och sänder Dig tusenden de innerligaste, varmaste kyssar. Gud i himmelen vare alltid och allestädes med Dig och Din fattige vän och med alla våra kära. Framför mina varmaste hjertligaste helsningar till de kära Föräldrarne och Syskonen ifrån Din innerligt älskande egen vän, Din Axel. Ännu en kyss, en lång innerlig kyss Du mitt bättre jag, mitt lilla gull, mitt allt. Guds frid vare med Dig. Söta älskade Minna, skrif nu ofta till Din saknande vän. Min adress är Boulevard de la Tour-Maubourg 52. Farväl Du outsägligt Älskade, Du ljufva väna min egen vän, tänk på och skrif snart till Din, Din för evigt älskande vän, Du dyra Älskade kära Minna. Ännu en omfamning och kyss sänder Dig Din egen egen Axel. Hälsa Mamma och Richard och säg att de få bref med nästa post. Axel.

P.S. Sommaren är nu här i full början, luften varm, blad och blommor i fullt flör, det är undransvärdt skönt att sitta ute i någon trädgård, t.ex. Jardin des Tuileries, der de vackraste marmorbyster titta fram bakom gungande gröna grenar, svärta smidiga svanor fånga fina guldfiskar ur plaskande fountain dammar, blominfattningar pryda den gröna friska gräsmattan och då aftonstunden inträdt höra näktergalen slå sina melodiska toner högt uppe i

träden, och öfver allt detta se en blå fläckfri himmel hvälfva sig likt den skönaste kupol; ack huru vackert det är, skada skada att Du ej är med mig. Om här finnes mycket vackert och skönt så finnes det och elände och skugga. Jag har sett en tablå af Doré mycket betecknande och mycket som taflan föreställer en af Paris skuggsidor. Jag har sett "det menckliga eländet" och jag bäfvar för detsamma. Herren Gud hjelpe oss alla lyckligt igenom lifvet. O Minna, huru skönt är det dock ej att ega en ädel, uppriktig, sann och trogen vän uti lifvet - Du är min - och för detta kan jag ej nog tacka min Nådiga Gud. Ja Herre Jesu skänk oss alltid ett godt och ädelt sinne, sanning och tro till hvarandra huru än lifvet må gestalta sig. Farväl min vän, min älskade trogna flicka; ljuft är att tänka på Dig ack än ljufvare att veta Dina tysta böner stiga upp till höjden för Din Din Axel. Helsa outsägligt hjertligt de våra.